

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 17. januar 2020

Sag BS-16601/2019-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Søren Lundsgaard)

mod

Finanstilsynet
(advokat Peter Hedegaard Madsen)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 17. april 2018 (BS-8248/2017) og af Østre Landsrets 19. afdeling den 19. december 2018 (BS-15018/2018).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Hanne Schmidt, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår prøvelse af Finanstilsynets afgørelse af 1. september 2017 om at påbyde A at nedlægge sine bestyrelshverv i X A/S og i Y A/S, jf. dagældende lov om finansiel virksomhed § 351, stk. 2, jf. § 64, stk. 3, nr. 4, og dagældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. § 168, stk. 2, jf. § 13, stk. 3, nr. 4.

Højesteret tiltræder, at der efter bestemmelserne i § 64, stk. 3, nr. 4, jf. stk. 4, i lov om finansiel virksomhed og § 13, stk. 3, nr. 4, jf. stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan lægges vægt på adfærd udvist som ledelsesmedlem i en anden ikke-finansiel virksomhed, og at det således ikke kun er adfærd i X og Y, som efter bestemmelserne kan danne grundlag for et påbud om nedlæggelse af bestyrelshvervet i disse selskaber.

Højesteret finder, at det efter de nævnte bestemmelsers ordlyd, forarbejder og formål ikke i alle tilfælde, herunder det foreliggende, kan anses for en betingelse for et påbud, at den givne adfærd medfører en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomheden inden for 2-3 år ikke vil kunne fortsætte sin drift.

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets vurdering af, at den adfærd, som A har udvist i Z A/S, er af en sådan karakter, at der er grund til at antage, at han ikke vil varetage sine bestyrelshverv i X og Y på forsvarlig måde. Der er heller ikke grundlag for at anse varigheden af påbuddet for at være uproportional.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 35.000 kr. til Finanstilsynet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.